

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת/ת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: infovatikim@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840*

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר.

יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 10437 פתח תקווה 49003 או בפקס: 02-5605034

ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: דוב	שם משפחה: גוטסמן

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Gottesman	שם משפחה איתו נולדתי: גוטסמן
שנת לידה: 21.12.36	שם פרטי איתו נולדתי: זיסו
מין: ז	בלועזית zeso
ארץ לידה: חבל בוקובינה	עיר לידה: ויזניץ'
בלועזית Wischnitza	שם פרטי ושם משפחה של האב: צבי גוטסמן
שם פרטי ושם נעורים של האם: רבקה כץ	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ויזניץ'
ארץ המגורים: חבל בוקובינה	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)
חבר בארגון או בתנועה: הנוער הציוני	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) אוקראינה	
בלועזית	במידה והיית בגטו, ציין את שמו: טרנסניסטריה
בלועזית	במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו טרנסניסטריה מחנה עבודה
תאריך השחרור: מאי 1945	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: כשהגתי לישראל הרגשתי באמת חופשי

במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה) כן. מתחילת 1948, היינו 9 חודשים במחנות.		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור רצינו לחזור הביתה אך הבית נהרס בהפצצות.
שנת עלייה: 1948	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה (אוניית פנקרשנט (15,000 נוסעים).	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי כן. מתחילת 1948, היינו 9 חודשים במחנות.

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הורייך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

איני זוכר הרבה משום שהייתי פעוט. נולדתי בויזניץ' לזוג הורים צבי ורבקה ולאחות יהודית. אבא היה סוחר פירות ואמא עקרת בית. מצבנו היה טוב מאד, הייתה לנו משרתת בשם מריה שהיא גידלה אותי.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

ב-1942 גורשנו לטרנסניסטריה דרך העיר מוגלוב (זו הייתה התחנה הראשונה). לאחר מכן, הגענו לכפר סטפנקה. אבא נלקח לעבודות כפייה, במשך שנתיים לא שמענו ממנו. נשארתי עם אחותי ואמי. גרנו ברפת של קולחוס וכולנו חלינו בטיפוס הבטן. אני הראשון שהבראתי וגויה זקנה ששנאה יהודים דווקא אותי חיבבה. היא הגניבה לי לחם שהיא אפתה ואמרה שאני לא אשם שנולדתי ככה. בנוסף, הייתי רועה חזירים ובתמורה מקבל לחם (מהמשפחה של הגויה).

ביום אחד, אבא מצא אותנו כי לא זזנו מן הכפר. היינו שם מאז שנלקח, כדי שיוכל למצוא אותנו. היינו 2000 אנשים בכפר ובסופו נשארנו 200. כל המשפחה שלנו מתו. אח ואחות של אבי מתו וגם אחות של אמא מתה. כשאבא מצא אותנו הוא היה מאד חולה. עם הזמן הבריא והחל לעבוד אצל איכר בשם תאודור שנתן לו מגורים באחד האסמים של העזים. וכך שרדנו עד שהגרמנים נסוגו.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

כשהמלחמה נגמרה רצינו לחזור הביתה. נסענו בטרמפים וברכבות. כשהגענו לעיר הולדתי, הבית היה הרוס מפצצות. באותה תקופה פעלו שליחים מישראל לעזוב את האזור הרוסי ולברוח לכיוון רומניה. הגענו לעיר אורדיה-מרה (בטרנסילבניה), שם גרנו במקווה ואבא החל לעבוד במפעל סבון, ואני הצטרפתי לתנועת הנוער הציוני. דרך התנועה עלינו לארץ, ונסענו דרך בולגריה. בדרך תפסו אותנו האנגלים ושהינו כ-9 חודשים במחנה בשם "חורף 69" בקפריסין.

נא ספרי על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בשנת 1948 עלינו לישראל והייתי בן 12 כשהתחלתי ללכת לבית ספר בנשר, בתל חנן. ושם גרנו ואחר כך בשנת 1954 הייתי בגדנ"ע ים, והתגייסתי לחיל הים, שרתתי על פרגטות, ספינות טורפדו ובמבצע סיני הפלגתי על אניית ק' 28 סביב אפריקה לכיוון אילת על מנת להגן על נתיב השיט לאילת. אחרי השחרור בשנת 1957 התחתנתי עם רעייתי חנה והכרתי אותה משום שהייו שכינים. עבדתי כשבע שנים כעובד צה"ל כמסגר תותחים, ולאחר מכן עבדתי בפטרוכימיים. עבדתי כארבעים שנים בתפקיד בכיר כמנהל אחזקה מכאנית. יש לי שתי בנות נשואות בשם נאוה ואיריס. ארבע נכדים: שלוש בנים ובת.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

מסר: אני ציוני נלהב, שרתתי בצבא עד גיל פרישה גיל 50 (מילואים) בחיל הים ובתפקיד מוכ"ם ימי. אני אוהב את הארץ וישראלי גאה.

ראיון: אפרת ויינשטיין, קריית – ביאליק, פברואר 2014